

CUPRINS

INTRODUCERE	11
ALEXANDRU CEL MARE ȘI PUSTNICUL CEL ÎNȚELEPT	15
CHANDRA SWAMI	19
ȘEICUL ADDA BENTOUNÈS	29
TRUNGPA RINPOCHÉ	31
GEORGE IVANOVICI GURDJIEFF	35
GUENDUNE RINPOCHÉ	55
HAKUIN	66
TSÉRING	70
ȘEICUL SUFIT	73
DERVIȘUL ANALFABET	75
AI XIV-LEA DALAI LAMA	77
AI XVI-LEA KARMAPA RANGJUNG RIGPE DORJÉ	87
AL XVII-LEA KARMAPA ORGYEN TRINLEY DORJE	104
CELE DOUĂ SURORI	108
MÂ ANANDAMAYI	111
MATAJI KRISHNABAÏ	115
MILAREPA	118
NEEM KAROLI BABA	121
NETEN CHÖLING RINPOCHÉ	135
PATRUL RINPOCHÉ	137
PUNCT DE VEDERE	147

ORICE AR FACE, DUMNEZEU FACE ÎNTOTDEAUNA	
CE E MAI BINE	148
RABINUL NAHMAN DIN BRESLEV	151
RABINUL BOVNAM	154
RABINUL ELIMELEKH	155
RABINUL CHNÉOUR	157
RAMANA MAHARSHI	160
PRAJNÂNPAD	172
SWAMI RÂMDAS	179
TRANSFORMARE	184
YOGI RAMSURATKUMAR	188
<i>CREDITE FOTO</i>	199
<i>MULȚUMIRI</i>	201
<i>DEDICAȚIE</i>	203
<i>CĂRȚILE LUI ÉRIC EDELMANN</i>	207

INTRODUCERE

Dacă acest volum poartă titlul „În compania înțelepților” este pentru că, în primul rând, adunând povești și anecdote, am vrut să vă împărtășesc nu doar înțelepciunea, ci și compasiunea, libertatea și umorul celor care ar putea reprezenta „ființe de lumină”. Felul în care își întruchipează realizarea spirituală în lume este o nepuizabilă sursă de inspirație, iar istorisirile despre ei pot fi o hrană, în măsură să miște ceva în străfundurile ființei noastre. Poveștile trăite, pe care le veți descoperi în aceste pagini, merg mână în mână cu istorioarele de care maestrul se foloseau uneori pentru a transmite o învățătură și pentru a da o lecție de viață. În orice caz, reprezintă o modalitate de a intra în proximitatea lor și de a profita de atmosfera specială care îi înconjoară.

E nevoie, fără îndoială, de talentul unui scriitor ca J. M. G. Le Clézio pentru a evoca cu atâta sensibilitate și precizie, în același timp, acel ceva pe care întâlnirea cu aceste ființe excepționale îl poate face să vibreze în noi:

„Unele ființe par a fi aproape de Dumnezeu. Bărbați, femei care exprimă această apropiere cu chipul și cu tot trupul lor, ca și cum nu ar aparține, cu adevărat, lumii omenești, ci ar fi, deja, din altă lume. Ca și cum ar ști ceva în plus, ca și cum ar fi experimentat altceva.

Sunt rari. Chipul acela liniștit, luminat de o beatitudine necunoscută, mâinile acelea puternice, statura aceea, felul acela de a privi, de a vorbi, de a merge, totul surprinde când îi întâlnești pentru prima dată. Oamenii nu se așteaptă să găsească așa ceva la alți oameni. Societatea îi învață atât de mult despre cum să nu iasă din rând, despre mediocritate, despre înclinația către eșec a celuilalt. Societatea, adică banii, plăcerile, pasiunile și cuvintele inutile, posesia.

Și, deodată, descoperi un om în mulțime, unul singur. Pare mai om decât ceilalți oameni și îți dai seama că ignoraseși adevărata natură umană. Un om cu ochii plini de lumină, cu o expresie simplă și blândă și, în același timp, aureolat de o asemenea măreție în fiecare gest al său, încât nu poți să nu fii tulburat, aproape îngrijorat. Îl privești, te îndoiești de el. Îți spui în sinea ta: nu e adevărat, își va schimba expresia, se va dezvălui, cu siguranță, își va arăta natura obișnuită, se va despuia de noblețea sa. Dar el îți întoarce privirea atât de profund, încât trece dincolo de gândurile tale, până în inimă, acolo unde vibrează propria ta lumină. El te privește, nu te judecă, pentru că lumea căreia îi aparține este mai mare, mai statornică decât judecățile oamenilor. Stă puțin deoparte, zâmbetul lui este blând, vocea lui este calmă atunci când îți vorbește. (...)

Ceva trăiește pe chipul acelui om. Cineva locuiește acolo. Este însăși persoana, prezența ireductibilă a persoanei.”¹

Dincolo de cuvinte, chiar și de cele mai tăioase, există

1. L'inconnu sur la terre (Necunoscutul pe pământ), Gallimard, 1978, pp. 233-239.